

Inicjatywa Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Węgierskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony

(2010/C 69/02)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. d),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Węgierskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Art. 82 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje, że współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych.
- (3) Zgodnie z programem sztokholmskim, przyjętym przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 10–11 grudnia 2009 r., wzajemne uznawanie mogłoby dotyczyć wszystkich rodzajów wyroków i orzeczeń sądowych, które mogą, zależnie od systemu prawnego, mieć charakter karny albo administracyjny. W programie wskazuje się również, że ofiarom przestępstw można zaoferować specjalne środki ochronne, które powinny mieć zastosowanie w Unii.
- (4) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie obecnej sytuacji oraz przyszłych działań w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet zaleca, aby państwa członkowskie stworzyły politykę zerowej tolerancji wobec wszelkich form przemocy wymierzonej przeciw kobietom, i wzywa państwa członkowskie do podjęcia stosownych działań w celu zapewnienia obecnym i potencjalnym ofiarom lepszej ochrony i lepszego wsparcia.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... .. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (5) We wspólnej przestrzeni sprawiedliwości pozbawionej granic wewnętrznych należy zadbać o to, aby ochrona przysługująca danej osobie w jednym państwie członkowskim była utrzymana i kontynuowana we wszystkich innych państwach członkowskich, do których przemieszcza się lub przemieściła się ta osoba. Należy również zapewnić, aby uzasadnione korzystanie przez obywateli Unii z prawa do swobodnego poruszania się i zamieszkiwania na terytorium państw członkowskich, zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 21 TFUE, nie prowadziło do zmniejszenia poziomu ich bezpieczeństwa.
- (6) Z myślą o osiągnięciu tych celów niniejsza dyrektywa powinna ustanowić przepisy, na mocy których ochrona wynikająca ze środka ochronnego przyjętego zgodnie z prawem jednego państwa członkowskiego („państwa wydającego”) może zostać rozszerzona na inne państwo członkowskie, do którego przemieści się osoba podlegająca ochronie („państwo wykonujące”), niezależnie od rodzaju lub okresu trwania obowiązków lub zakazów zawartych w danym środku ochronnym.
- (7) Aby móc zapobiec popełnieniu nowego przestępstwa przeciwko ofierze w państwie wykonującym, państwo to powinno mieć podstawę prawną do uznania orzeczenia wydanego wcześniej w państwie wydającym na korzyść ofiary, ale w taki sposób, aby ofiara nie musiała rozpocząć nowego postępowania ani ponownie okazywać dowodów w państwie wykonującym, tak jak gdyby państwo wydające nie wydało decyzji.
- (8) Niniejszą dyrektywę należy stosować i wykonywać w taki sposób, aby osoba podlegająca ochronie korzystała w państwie wykonującym z takiej samej lub równoważnej ochrony, jaka przysługiwałaby jej, gdyby środek ochronny został wydany w tym państwie *ab initio* – więc bez żadnej dyskryminacji.
- (9) Ponieważ niniejsza dyrektywa dotyczy przypadków, w których osoba podlegająca ochronie przenosi się do innego państwa członkowskiego, wykonywanie jej przepisów nie zakłada przeniesienia na państwo wykonujące żadnych uprawnień dotyczących kar głównych, kar w zawieszeniu, kar alternatywnych, warunkowych lub pobocznych ani uprawnień dotyczących środków bezpieczeństwa nałożonych na osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa, jeżeli osoba ta nadal mieszka w państwie, które wydało taki środek ochronny.
- (10) W stosownych przypadkach możliwe powinno być zastosowanie metod elektronicznych w celu wprowadzenia w życie środków przyjętych w ramach stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami i procedurami krajowymi.

- (11) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, mianowicie ochrona osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, nie może być osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie działające jednostronnie, z uwagi na transgraniczny charakter takich sytuacji, a ze względu na rozmiar i potencjalne skutki, może zostać lepiej osiągnięty na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 TUE niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (12) Niniejsza dyrektywa powinna przyczynić się do ochrony osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, stanowiąc w ten sposób uzupełnienie aktów, które już w tej dziedzinie obowiązują, takich jak decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych ⁽¹⁾ oraz decyzja ramowa Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania ⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „Europejski nakaz ochrony” oznacza orzeczenie sądowe o środku ochronnym wydane przez państwo członkowskie, by w odpowiednim przypadku ułatwić innemu państwu członkowskiemu zastosowanie, na mocy własnego prawa krajowego, środka ochronnego, który ma służyć ochronie życia, nietykalności fizycznej i psychicznej, wolności lub nietykalności seksualnej danej osoby;
- 2) „Środek ochronny” oznacza decyzję podjętą przez właściwy organ państwa członkowskiego, nakładającą na osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa co najmniej jeden z obowiązków lub zakazów wymienionych w art. 2 ust. 2, o ile naruszenie takich obowiązków lub zakazów stanowi przestępstwo na mocy prawa danego państwa członkowskiego lub może skutkować karą pozbawienia wolności w tym państwie członkowskim;
- 3) „Osoba podlegająca ochronie” oznacza osobę, której życie, nietykalność fizyczna i psychiczna, wolność lub nietykalność seksualna stanowią przedmiot ochrony wynikającej ze środka ochronnego przyjętego przez państwo wydające;
- 4) „Osoba będąca przyczyną niebezpieczeństwa” oznacza osobę, na którą nałożono co najmniej jeden z obowiązków lub zakazów, o których mowa w art. 2 ust. 2.
- 5) „Państwo wydające” oznacza państwo członkowskie, w którym pierwotnie przyjęto środek ochronny stanowiący podstawę do wydania europejskiego nakazu ochrony;
- 6) „Państwo wykonujące” oznacza państwo członkowskie, któremu przekazano europejski nakaz ochrony, aby go uznało;
- 7) „Państwo nadzoru” oznacza państwo członkowskie, do którego przekazano wyrok, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW, lub decyzję w sprawie środków nadzoru, zgodnie z jej definicją zawartą w art. 4 decyzji ramowej 2009/829/WSiSW.

Artykuł 2

Zakres europejskiego nakazu ochrony

1. Europejski nakaz ochrony może zostać wydany w dowolnym momencie, w którym osoba podlegająca ochronie ma zamiar wyjechać lub wyjechała z państwa wydającego do innego państwa członkowskiego.
2. Europejski nakaz ochrony jest wydawany tylko wtedy, gdy w państwie wydającym został już przyjęty środek ochronny nakładający na osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa co najmniej jeden z poniższych obowiązków lub zakazów:
  - a) zakaz przebywania w pewnych lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach, na których mieszka lub które odwiedza osoba podlegająca ochronie;
  - b) obowiązek przebywania w określonym miejscu, a w stosownych przypadkach – w określonym czasie;
  - c) obowiązek polegający na ograniczeniu możliwości opuszczenia terytorium państwa wydającego;
  - d) nakaz unikania kontaktu z osobą podlegającą ochronie; lub
  - e) zakaz zbliżania się do osoby podlegającej ochronie na określonej odległość.

Artykuł 3

Obowiązek uznawania Europejskiego nakazu ochrony

1. Państwa członkowskie uznają każdy europejski nakaz ochrony zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na obowiązek poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych, o których mowa w art. 6 TUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102.

⁽²⁾ Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 20.

Artykuł 4

Wyznaczanie właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ sądowy lub które organy sądowe są właściwe, na mocy jego prawa krajowego, do wydawania europejskiego nakazu ochrony i do uznawania takiego nakazu, zgodnie z niniejszą dyrektywą, gdy to państwo członkowskie jest państwem wydającym lub państwem wykonującym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą wyznaczyć organy inne niż sądowe jako organy właściwe do podejmowania decyzji na mocy niniejszej dyrektywy, o ile organy te są właściwe do podejmowania podobnych decyzji na mocy prawa i procedur obowiązujących w danym państwie.

3. Sekretariat Generalny Rady udostępniia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.

Artykuł 5

Wydawanie europejskiego nakazu ochrony

1. Na podstawie środka ochronnego przyjętego w państwie wydającym organ sądowy tego państwa lub inny właściwy organ, o którym mowa w art. 4 ust. 2, wydaje, wyłącznie na wniosek osoby podlegającej ochronie, europejski nakaz ochrony, po sprawdzeniu, że środek ochronny spełnia wszystkie wymogi określone w art. 3 ust. 1.

2. Osoba podlegająca ochronie lub jej przedstawiciel prawny mogą przedłożyć wniosek o wydanie europejskiego nakazu ochrony właściwemu organowi państwa wydającego lub państwa wykonującego.

W przypadku złożenia takiego wniosku w państwie wykonującym właściwy organ tego państwa niezwłocznie przekazuje ten wniosek właściwemu organowi państwa wydającego, tak, aby mógł on zostać – w stosownych przypadkach – wydany.

3. Organ przyjmujący środek ochronny nakładający co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w art. 2 ust. 2, powiadamia osobę podlegającą ochronie o możliwości wystąpienia o wydanie europejskiego nakazu ochrony, w przypadku gdy osoba ta ma zamiar przenieść się do innego państwa członkowskiego. Organ ten doradzi osobie podlegającej ochronie, by złożyła wniosek przed opuszczeniem terytorium państwa wydającego.

Artykuł 6

Forma i treść europejskiego nakazu ochrony

Europejski nakaz ochrony ma formę przedstawioną w załączniku I do niniejszej dyrektywy. Zawiera on w szczególności następujące informacje:

a) tożsamość i obywatelstwo osoby podlegającej ochronie, jak również tożsamość i obywatelstwo przedstawiciela prawnego tej osoby, jeżeli osoba podlegająca ochronie jest małoletnia lub ubezwłasnowolniona;

b) informacje dotyczące wykorzystania ewentualnych urządzeń technicznych, które w stosownych przypadkach udostępnił osobie podlegającej ochronie w celu niezwłocznego wykonania środka ochronnego;

c) nazwę, adres, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail właściwego organu państwa wydającego;

d) opis środka ochronnego, na podstawie którego przyjmowany jest europejski nakaz ochrony;

e) streszczenie faktów i okoliczności, które doprowadziły do przyjęcia środka ochronnego w państwie wydającym;

f) obowiązki lub zakazy nałożone za pomocą środka ochronnego na osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa, czas obowiązywania tego środka i wyraźne wskazanie, że jego naruszenie stanowi przestępstwo w świetle prawa państwa wydającego lub może skutkować karą pozbawienia wolności;

g) tożsamość i obywatelstwo osoby będącej przyczyną niebezpieczeństwa;

h) w stosownych przypadkach, inne okoliczności, które mogły mieć wpływ na ocenę niebezpieczeństwa zagrażającego osobie podlegającej ochronie;

i) w stosownych przypadkach, wyraźną wzmiankę o tym, że wyrok, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW, lub decyzja w sprawie środków nadzoru, zgodnie z jej definicją zawartą w art. 4 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW, została już przekazana do innego państwa członkowskiego, oraz informacje o organie właściwym do wykonania takiego wyroku lub decyzji.

Artykuł 7

Procedura przekazywania

1. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje europejski nakaz ochrony właściwemu organowi państwa wykonującego dowolną metodą pozwalającą zachować dokumentację pisemną, tak, aby umożliwić właściwemu organowi państwa wykonującego ustalenie autentyczności tego nakazu.

2. Jeżeli właściwy organ państwa wykonującego albo wydającego nie jest znany właściwemu organowi drugiego państwa, organ ten stara się ustalić te informacje wszelkimi stosownymi metodami, w tym za pośrednictwem punktów kontaktowych europejskiej sieci sądowej utworzonej wspólnym działaniem Rady 98/428/WSiSW z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Sieci Sądowej⁽¹⁾, krajowego członka Eurojustu lub krajowego systemu koordynacji Eurojustu funkcjonującego w tym państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 4.

3. W przypadku, gdy organ państwa wykonującego, który otrzymał europejski nakaz ochrony, nie jest organem właściwym do jego uznania, organ ten z urzędu przekazuje europejski nakaz ochrony właściwemu organowi.

Artykuł 8

Środki w państwie wykonującym

1. Właściwy organ państwa wykonującego:
  - a) po otrzymaniu europejskiego nakazu ochrony przekazanego zgodnie z art. 7 uznaje ten nakaz i podejmuje w stosownych sytuacjach wszelkie działania, które w analogicznym przypadku mógłby podjąć na mocy prawa krajowego w celu zapewnienia ochrony osobie podlegającej ochronie, chyba że zdecyduje się powołać na jedną z podstaw do nieuznania, o których mowa w art. 9;
  - b) w stosownych sytuacjach powiadamia osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa o wszelkich działaniach podjętych w państwie wykonującym;
  - c) podejmuje niezwłoczne i doraźne działania niezbędne do zapewnienia bieżącej ochrony osoby podlegającej ochronie;
  - d) niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wydającego i właściwy organ państwa nadzoru, jeśli są to dwa różne organy, o wszelkich naruszeniach środka ochronnego, z którego wynika europejski nakaz ochrony i który jest w tym nakazie opisany. Do powiadomienia używa się standardowego formularza przedstawionego w załączniku II.
2. Właściwy organ państwa wykonującego powiadamia właściwy organ państwa wydającego i osobę podlegającą ochronie o środkach przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 9

Podstawy do nieuznania europejskiego nakazu ochrony

1. Odmowa uznania europejskiego nakazu odmowy jest zawsze uzasadniona.
2. Właściwy organ państwa wykonującego może odmówić uznania europejskiego nakazu ochrony w następujących okolicznościach:
  - a) europejski nakaz ochrony jest niepełny lub nie został uzupełniony w terminie ustalonym przez właściwy organ państwa wykonującego;
  - b) nie spełniono wymogów określonych w art. 2 ust. 2;

- c) ochrona wynika z wykonania kary lub środka objętego amnestią zgodnie z prawem państwa wykonującego i dotyczy czynu, który leży w zakresie jego kompetencji w świetle tego prawa;
- d) w świetle prawa państwa wykonującego osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa przysługuje immunitet, co unieemożliwia przyjęcie środków ochronnych.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), przed podjęciem decyzji o odmowie uznania europejskiego nakazu ochrony właściwy organ państwa wykonującego w odpowiedni sposób nawiązuje kontakt z właściwym organem państwa wydającego i w razie konieczności występuje do niego o niezwłoczne dostarczenie wszelkich potrzebnych informacji dodatkowych.

Artykuł 10

Dalsze decyzje w państwie wydającym

1. Właściwy organ państwa wydającego posiada jurysdykcję do podejmowania wszelkich dalszych decyzji dotyczących środka ochronnego, na którym opiera się europejski nakaz ochrony. Takie dalsze decyzje obejmują w szczególności:
  - a) odnowienie, przegląd lub wycofanie środka ochronnego;
  - b) zmianę środka ochronnego;
  - c) wydanie nakazu aresztowania lub innego podlegającego wykonaniu orzeczenia sądu o takim samym skutku;
  - d) wszczęcie nowego postępowania karnego przeciwko osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa.
2. Do decyzji podjętych zgodnie z ust. 1 zastosowanie ma prawo państwa wydającego.

3. W przypadku, gdy wyrok, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW, lub decyzja w sprawie środków nadzoru, w rozumieniu art. 4 decyzji ramowej 2009/829/WSiSW, zostały już przekazane innemu państwu członkowskiemu, dalsze decyzje podejmowane są zgodnie z odpowiednimi przepisami tych decyzji ramowych.

Artykuł 11

Podstawy do odwołania decyzji o uznaniu europejskiego nakazu ochrony

Właściwy organ państwa wykonującego może odwołać swą decyzję o uznaniu europejskiego nakazu ochrony, jeśli istnieją dowody na to, że osoba podlegająca ochronie opuściła bezterminowo terytorium tego państwa.

Artykuł 12**Terminy**

1. Europejski nakaz ochrony jest uznawany niezwłocznie.
2. Właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie podejmuje decyzję o przyjęciu w świetle swego prawa krajowego wszelkich środków wynikających z uznania europejskiego nakazu ochrony, zgodnie z art. 8.

Artykuł 13**Prawo właściwe**

Decyzje podejmowane przez właściwy organ państwa wykonującego na mocy niniejszej dyrektywy podlegają prawu krajowemu tego państwa.

Artykuł 14**Obowiązki właściwych organów**

1. W przypadku, gdy zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) właściwy organ państwa wydającego zmienił środek ochronny, na którym opiera się europejski nakaz ochrony, niezwłocznie powiadamia on o takiej zmianie właściwy organ państwa wykonującego. W stosownych przypadkach właściwy organ państwa wykonującego podejmuje niezbędne działania, aby wprowadzić w życie zmieniony środek ochronny, o ile takie działania byłyby dopuszczalne w świetle jego prawa krajowego w analogicznej sytuacji i powiadamia o tym właściwy organ państwa wydającego, osobę podlegającą ochronie i, w stosownych przypadkach, osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa, kiedy ta znajduje się na terytorium państwa wykonującego.
2. Właściwy organ państwa wydającego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wykonującego i osobę podlegającą ochronie o wygaśnięciu lub odwołaniu środka ochronnego, na którym opiera się europejski nakaz ochrony, wydanego w państwie wydającym, a następnie – o odwołaniu tego nakazu.

Artykuł 15**Konsultacje między właściwymi organami**

W stosownych przypadkach właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego mogą konsultować się ze sobą w celu ułatwienia bezproblemowego i sprawnego wykonania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 16**Języki**

Europejski nakaz ochrony jest tłumaczony na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wykonującego.

Każde państwo członkowskie może przy przyjęciu niniejszej dyrektywy albo później oświadczyć w deklaracji złożonej w Sekretariacie Generalnym Rady, że będzie akceptowało tłumaczenia na co najmniej jeden inny język urzędowy instytucji Unii.

Artykuł 17**Koszty**

Koszty wynikające ze stosowania niniejszej dyrektywy ponoszone są przez państwo wykonujące, z wyjątkiem kosztów powstałych wyłącznie na terytorium państwa wydającego.

Artykuł 18**Stosunek do innych umów i uzgodnień**

1. Państwa członkowskie mogą nadal stosować umowy lub porozumienia dwustronne lub wielostronne pozostające w mocy w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy, o ile takie umowy lub porozumienia pozwalają na rozszerzenie celów niniejszej dyrektywy oraz przyczyniają się do dalszego upraszczania lub ułatwiania procedur stosowania środków ochronnych.
2. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy lub porozumienia dwustronne lub wielostronne po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, o ile takie umowy lub porozumienia pozwalają na rozszerzenie celów niniejszej dyrektywy oraz przyczyniają się do dalszego upraszczania lub ułatwiania procedur stosowania środków ochronnych.
3. W terminie ... (*) państwa członkowskie informują Sekretariat Generalny Rady i Komisję o obowiązujących umowach i uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1, które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie informują także Sekretariat Generalny Rady i Komisję o wszelkich nowych umowach lub porozumieniach, o których mowa w ust. 2 – w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.

Artykuł 19**Wdrażanie**

1. Do dnia ... (**) państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, by wykonać przepisy niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów transponujących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20**Przegląd**

1. Najpóźniej do dnia ... (***) Komisja sporządza sprawozdanie w oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich na mocy art. 19 ust. 2.

(*) Dz.U.: proszę wstawić datę 3 miesiące po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Dz. U: proszę wstawić datę 2 lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

(***) Dz. U: proszę wstawić datę 4 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. Na podstawie tego sprawozdania Rada ocenia:

Artykuł 21

Wejście w życie

a) w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły niezbędne działania, by wykonać niniejszą dyrektywę; oraz

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

b) zastosowanie niniejszej dyrektywy.

Sporządzono w ...

3. W razie konieczności do sprawozdania załącza się wnioski prawodawcze.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

...

...

_____

ZAŁĄCZNIK I

EUROPEJSKI NAKAZ OCHRONY,

o którym mowa w art. 6

DYREKTYWY 2010/.../UE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z DNIA ... W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU OCHRONY

Państwo wydające:

Państwo wykonujące:

a) Informacje o osobie podlegającej ochronie:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Adresy/miejsca pobytu:

— w państwie wydającym:

— w państwie wykonującym:

— w innym miejscu:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

Proszę podać następujące informacje, jeżeli są dostępne:

— Rodzaj i numer dokumentu(-tów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu):

— Rodzaj i numer dokumentu uprawniającego daną osobę do pobytu w państwie wykonującym:

W przypadku, gdy osoba podlegająca ochronie jest małoletnia lub ubezwłasnowolniona, informacje dotyczące przedstawiciela prawnego osoby fizycznej:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Adres służbowy:

b) Czy osobie podlegającej ochronie udostępniono jakiegokolwiek urządzenia techniczne z myślą o niezwłocznym wykonaniu środka ochronnego:

 Tak; proszę zamieścić krótki opis wykorzystanych urządzeń: Nie.

c) Właściwy organ, który wydał europejski nakaz ochrony:

Oficjalna nazwa:

Pełny adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Dane osoby (osób) kontaktowej(-ych)

Nazwisko:

Imię (imiona):

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Adres poczty elektronicznej (jeżeli posiadany):

Języki, w których można się komunikować:

d) Opis środka ochronnego, na podstawie którego wydany został europejski nakaz ochrony:

Środek ochronny został wydany w dniu (data: w formacie dd-mm-rrrr):

Środek ochronny stał się wykonalny w dniu (data: w formacie dd-mm-rrrr):

Sygnatura środka ochronnego (jeżeli jest dostępna):

Organ, który przyjął środek ochronny:

e) Streszczenie faktów i opis okoliczności, które doprowadziły do nałożenia środka ochronnego, o którym mowa w lit. d) powyżej:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- f) Informacje o obowiązkach lub zakazach nałożonych za pomocą środka ochronnego na osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa:
- Charakter obowiązku(-ków): (można zaznaczyć więcej niż jeden punkt):
  - zakaz przebywania przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa w pewnych lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach, w szczególności w miejscu zamieszkania osoby podlegającej ochronie lub miejscach, które ta osoba odwiedza:
    - jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę dokładnie wskazać, w których lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach nie wolno przebywać osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa:
  - obowiązek przebywania przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa w określonym miejscu, a w stosownych przypadkach – w określonym czasie:
    - jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę dokładnie wskazać, o jakie określone miejsca i określony czas chodzi;
  - obowiązek polegający na ograniczeniu możliwości opuszczania terytorium państwa wykonującego przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa;
    - jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę dokładnie wskazać, jakie ograniczenia nałożono:
  - obowiązek unikania przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa kontaktu z osobą podlegającą ochronie:
    - jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę przedstawić odpowiednie informacje:
  - zakaz zbliżania się przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa do osoby podlegającej ochronie na określonej odległości:
    - jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę dokładnie wskazać, na jaką odległość osoba będąca przyczyną niebezpieczeństwa może zbliżyć się do osoby podlegającej ochronie;
  - Proszę wskazać, jaki okres ważności ma(ją) powyższy(-sze) obowiązek(owiązki) nałożony(-ne) na osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa:
  - Potwierdzam, że naruszenie powyższego(-szych) obowiązku(-ków) lub zakazów stanowi przestępstwo w świetle prawa państwa wydającego lub może skutkować karą pozbawienia wolności

Określenie wymiaru kary, która mogłaby zostać nałożona:

.....

.....

.....

.....

g) Informacje osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa, na którą nałożono obowiązek(obowiązki) wymienione w lit. f)

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe (jeżeli dotyczy):

Pseudonim(-y) (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Adresy/miejsca pobytu:

— w państwie wydającym:

— w państwie wykonującym:

— w innym miejscu:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

Proszę podać następujące informacje, jeżeli są dostępne:

— Rodzaj i numer dokumentu(-tów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu):

.....
.....
.....
.....

h) Inne okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na ocenę niebezpieczeństwa potencjalnie zagrażającego osobie podlegającej ochronie (informacje fakultatywne):

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

i) Proszę zaznaczyć odpowiednie pole i wypełnić:

- wyrok, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW, został już przekazany innemu państwu członkowskiemu

— Jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę podać dane kontaktowe właściwego organu, któremu przekazano wyrok:

- decyzja w sprawie środków nadzoru, zgodnie z jej definicją zawartą w art. 4 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW, została już przekazana innemu państwu członkowskiemu

— Jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę podać dane kontaktowe właściwego organu, któremu przekazano decyzję w sprawie środków nadzoru:

Podpis w imieniu organu wystawiającego europejski nakaz ochrony lub podpis przedstawiciela tego organu potwierdzający zgodność treści nakazu z prawdą:

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Data:

Sygnatura akt (jeżeli znana):

Pieczęć urzędowa (jeżeli dotyczy):

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZ,

o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. d)

DYREKTYWY 2010/.../UE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z DNIA ... W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU OCHRONY
INFORMACJE O NARUSZENIU ŚRODKA OCHRONNEGO, Z KTÓREGO WYNIKA EUROPEJSKI NAKAZ OCHRONY I KTÓRY JEST W TYM
NAKAZIE OPISANY

a) Dane osoby będącej przyczyną niebezpieczeństwa

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe (jeżeli dotyczy):

Pseudonim(-y) (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Adres:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

b) Dane osoby podlegającej ochronie:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Adres:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

c) Informacje o europejskim nakazie ochrony:

Nakaz został wydany w dniu:

Sygnatura akt (jeżeli znana):

Organ, który wydał nakaz:

Oficjalna nazwa:

Adres:

- d) Dane ewentualnego organu odpowiedzialnego za wykonanie środka ochronnego, który został zastosowany w państwie wykonującym zgodnie z europejskim nakazem ochrony:

Oficjalna nazwa organu:

Imię i nazwisko osoby kontaktowej:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować:

- e) Naruszenie obowiązków określonych w europejskim nakazie ochrony lub inne ustalenia mogące spowodować podjęcie dalszej decyzji:

Naruszenie dotyczy następującego(-cych) obowiązku(-ków) (można zaznaczyć kilka pól):

- zakaz przebywania przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa w pewnych lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach, w szczególności w miejscu zamieszkania osoby podlegającej ochronie lub miejscach, które ta osoba odwiedza;
- obowiązek przebywania przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa w określonym miejscu, a w stosownych przypadkach – w określonym czasie;
- obowiązek polegający na ograniczeniu możliwości opuszczania terytorium państwa wykonującego przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa;
- obowiązek unikania przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa kontaktu z osobą podlegającą ochronie;
- zakaz zbliżania się przez osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa do osoby podlegającej ochronie na określonej odległości;

Opis naruszenia lub naruszeń (miejsce, data i okoliczności naruszenia):

.....

.....

.....

.....

Inne ustalenia mogące spowodować podjęcie dalszej decyzji

Opis tych ustaleń:

.....

.....

.....

.....

f) Dane osoby kontaktowej, na wypadek gdyby konieczne były dodatkowe informacje dotyczące naruszenia:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować:

Podpis w imieniu organu wydającego formularz lub podpis przedstawiciela tego organu potwierdzający zgodność treści formularza z prawdą:

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Data:

Pieczczęć urzędowa (jeżeli dotyczy):